

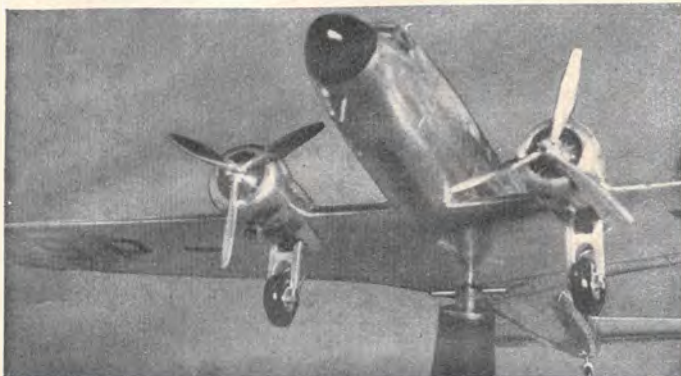
PRZEGŁAD

MODELARSTWA LOTNICZEGO

MIEŚIĘCZNIK

NR 3

MARZEC 1939 R.

Model samolotu pasażerskiego P. Z. L. „Wicher“ (skala 1 : 20), przeznaczony na wystawę wszechświatową w Nowym Jorku.
Wykonał Mieczysław Pluciński przy współudziale Leona Kopińskiego

MODEL SZYBOWCA WYCZYNOWEGO

instruktorów J. Burego i M. Laferskiego

Modele szybowców powinny być obecnie tak budowane, aby odpowiadały międzynarodowym przepisom objętym regulaminem FAI, do którego przystosowany jest również nasz regulamin Ogólnokrajowych Zawodów w roku bieżącym. Przede wszystkim każdy model szybowca, z wyjątkiem tzw. „juniorskich“, musi mieć co najmniej obciążenie 15 gr/dcm² powierzchni nośnej skrzydeł bez względu na to w jakich warunkach atmosferycznych i terenowych będą się te loty odbywały. Warunki te mają zasadnicze znaczenie i muszą być brane pod uwagę przy konstruowaniu i budowie modeli szybowców. gdyż modele te jednocześnie bez żadnych przeróbek muszą wykazywać te same możliwości dobrego latania zarówno na termice w terenie płaskim, jak i przy silnym wietrze nad zboczem. Jest to trudne do pogodzenia w jednym modelu, gdyż jak powszechnie jest przyjęte, na płaszczyźnie i podczas termiki używa się modeli szybowców tzw. lekkich i małych, a na zboczu przy wietrze — ciężkich i dużych.

Reasumując wszystkie te wymagania, najkorzystniej będzie budować modele szybowców raczej o rozmiarach większych około 2 m rozpiętości, przy wydłużeniu skrzydeł 1 : 10. Takiej wielkości modele z obciążeniem 15 gr/dcm² nie będą miały

cech modeli ciężkich i z powodzeniem nadawać się mogą do lotów na termice, lecz pod warunkiem, że jednocześnie będą tak mocno budowane, iż w razie potrzeby będzie je można odpowiednio obciążyć bez obawy oberwania się skrzydeł przy silnym wietrze, co ma zazwyczaj miejsce podczas lotów w terenie górystym.

Model, odpowiadający powyższym wymaganiom, został opracowany przez dwóch czołowych instruktorów Okręgu Woj. L. O. P. P. w Poznaniu — J. Burego i M. Laferskiego.

Model wykonany jest prawie wyłącznie z balsy, pokryty grubszym papierem japońskim lub cienkim natronem i kilka razy pocellonowany, przy czym na kadłub i skrzydła modelu należy dobierać gatunki balsy twardszej, natomiast na stateczniki może być użyta balsa miększa.

Brak miejsca nie pozwala na szczegółowy opis modelu, niemniej jednak każdy z modelarzy, który budował modele z balsy, będzie mógł z łatwością wykonać powyższy model po dokładnym przestudiowaniu planu.

K. BL.

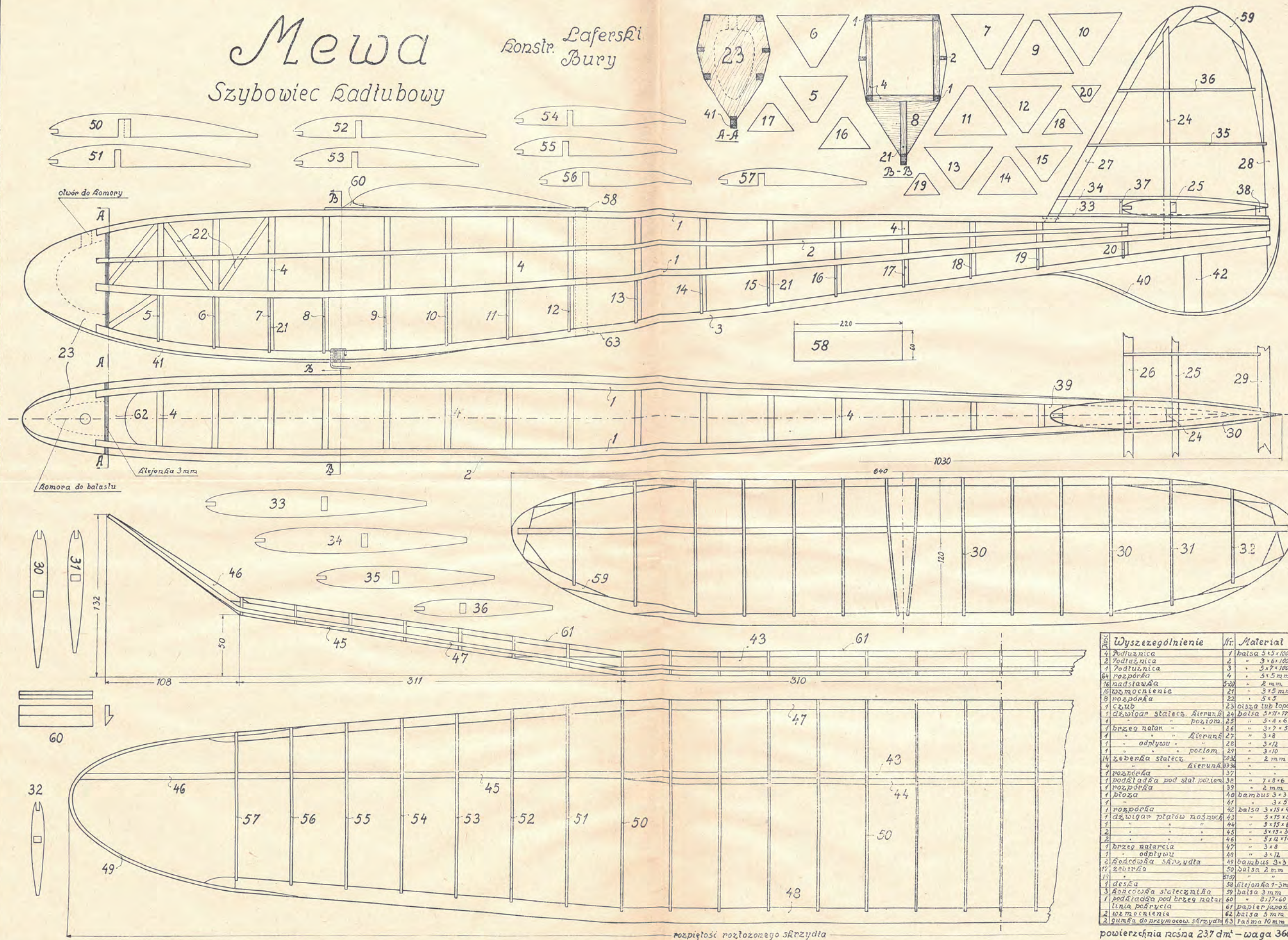
Włoski model szybowca A. Reggio-Emilio, wykonany w specjalnej szkole lotniczo-modelarskiej w Parmie

Mewa

Szybowiec kadłubowy

Konstr. Laferski
Bury

nr	Wyszczególnienie	nr	Materiał
4	podłuznica	1	balsa 5x5x1000
2	podłuznica	2	3x6x1000
1	podłuznica	3	5x7x1000
64	rozpórka	4	5x5 mm
16	nadstawka	5	2 mm
16	wzmocnienie	21	3x5 mm
8	rozpórka	22	5x5
1	czub	23	olśza lub topol
1	dźwigan statecz. kierun.	24	balsa 3x11x775
1	podłuznica	25	5x4x63
1	brzeg nat.	26	3x2x50
1	"	27	3x8
1	" odpływu	28	3x12
1	"	29	3x10
14	zebena statecz.	30	2 mm
4	"	31	"
1	rozpórka	32	"
1	podłuznica pod stal poziom.	33	7x8x6
1	rozpórka	34	2 mm
1	piłota	35	bambus 3x3
1	"	36	3x5
1	rozpórka	37	balsa 3x15x47
1	dźwigan pław nożnych	38	5x15x810
1	"	39	5x15x610
1	"	40	5x15x335
1	"	41	5x12x198
1	brzeg natarcia	42	3x8
1	" odpływu	43	3x12
1	rodzówka skrzydła	44	bambus 3x3
1	rodzówka	45	balsa 2 mm
1	"	46	"
1	deska	47	"
1	rodzówka statecznika	48	olejanka 7-3 mm
1	podłuznica pod brzeg nat.	49	balsa 3 mm
1	linia podrycia	50	8x17x60
1	wzmocnienie	51	papier japoński
1	gumka do przymocow. skrzydła	52	balsa 5 mm
1	"	53	balsa 10 mm

powierzchnia nośna 237 dm² - waga 360gr